

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO

GJYKATA KUSHTETUESE

УСТАВНИ СУД

CONSTITUTIONAL COURT

Priština, 9. avgusta 2021. godine
Ref.br.:RK 1824/21

REŠENJE O NEPRIHVATLJIVOSTI

u

slučaju br. KI30/21

Podnosilac

Sylhane Sahiti

**Zahtev za ocenu ustavnosti rešenja Vrhovnog suda Kosova
Rev. br. 185/2020 od 24. juna 2020. godine**

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Gresa Caka-Nimani, predsednica
Bajram Ljatifi, zamenik predsednika
Selvete Gërxhaliu-Krasniqi, sudija
Safet Hoxha, sudija
Radomir Laban, sudija
Remzie Istrefi-Peci, sudija i
Nexhmi Rexhepi, sudija

Podnosilac zahteva

1. Zahtev je podnela Sylhane Sahiti (u daljem tekstu: podnositeljka zahteva), koju zastupa Jahir Bejta iz Srbije.

Osporena odluka

2. Podnositeljka zahteva osporava rešenje Vrhovnog suda Kosova Rev. br. 185/2020 od 24. juna 2020. godine.
3. Osporeno rešenje Vrhovnog suda Rev. br. 185/2020 od 24. juna 2020. godine je uručeno podnositeljki zahteva 3. avgusta 2020. godine.

Predmetna stvar

4. Predmetna stvar je ocena ustavnosti osporenog rešenja Vrhovnog suda, kojim se navodi da su podnositeljki zahteva povređena prava i slobode zagarantovane članom 21. [Opšta načela], članom 22. [Direktna primena međunarodnih sporazuma i instrumenata], članom 53. [Tumačenje odredbi ljudskih prava] i članom 54. [Sudska zaštita prava] Ustava Republike Kosovo (u daljem tekstu: Ustav), kao i članom 6. (Pravo na pravično suđenje) Evropske konvencije o ljudskim pravima (u daljem tekstu: EKLJP) i članom 15. Univerzalne deklaracije o ljudskim pravima (u daljem tekstu: UDLJP).
5. Podnositeljka zahteva je takođe tražila povraćaj u pređašnje stanje u pogledu roka za podnošenje zahteva Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: Sud), u skladu sa članom 50. (Povraćaj u pređašnje stanje) Zakona br. 03/L-121 o Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: Zakon), navodeći da iz „*zdravstvenih razloga*“ njen zastupnik nije bio u mogućnosti da podnese zahtev u roku od 4 (četiri) meseca, kao što je propisano u članu 49 (Rokovi) Zakona.

Pravni osnov

6. Zahtev je zasnovan na stavovima 1 i 7, člana 113. Ustava, članovima 22. [Procesuiranje podnesaka], 47. [Individualni zahtevi] i 50. [Povraćaj u pređašnje stanje] Zakona i pravilu 32 [Podnošenje podnesaka i odgovora] Poslovnika o radu Suda (u daljem tekstu: Poslovnik).

Postupak pred Ustavnim sudom

7. Dana 9. februara 2021. godine, podnositeljka je podnela zahtev Sudu.
8. Dana 11. februara 2021. godine, predsednica Suda je imenovala sudiju Rermziju Istrefi-Peci za sudiju izvestioca i Veće za razmatranje, sastavljeno od sudija: Arta Rama Hajrizi (predsedavajuća), Gresa Caka-Nimani i Safet Hoxha.
9. Dana 18. februara 2021. godine, Sud je obavestio zakonskog zastupnika podnositeljke o registraciji zahteva i dostavio kopiju zahteva Vrhovnom sudu.
10. Dana 23. aprila 2021. godine, Sud je dostavio dopis Osnovnom sudu u Mitrovici-ogranak u Srbici (u daljem tekstu: Osnovni sud) i tražio od njih da dostave priznanicu koja dokazuje kada je podnositeljka zahteva primila rešenje Vrhovnog suda Rev. br. 185/2020 od 24. juna 2020. godine.

11. Dana 5, odnosno 7. maja 2021. godine, Osnovni sud je preko elektronske pošte i u štampanoj kopiji dostavio traženu priznanicu.
12. Dana 17. maja 2021. godine, na osnovu stava 5, člana 114. [Sastav i mandat Ustavnog suda] Ustava i pravila 12 (Izbor predsednika i zamenika predsednika) Poslovnika, sudija Gresa Caka-Nimani je izabrana za predsednicu Ustavnog suda. Na osnovu stava 4, pravila 12 Poslovnika i odluke Suda KK-SP 71-2/21, utvrđeno je da sudija Gresa Caka-Nimani, funkciju predsednice Suda preuzme nakon isteka mandata trenutne predsednice Suda, Arte Rama-Hajrizi, 26. juna 2021. godine.
13. Dana 31. maja 2021. godine, predsednica Suda Arta Rama-Hajrizi, odlukom br. KK160/21 o zameni predsedavajućih sudija u Većima za razmatranje, imenovala je izabranu predsednicu Suda Gresa-Caka Nimani, za predsedavajuću Veća u slučaju KI30/21.
14. Dana 26. juna 2021. godine, na osnovu stava 4, pravila 12 Poslovnika i odluke Suda KK-SP 71-2/21, sudija Gresa Caka-Nimani je preuzela funkciju predsednice Suda, dok je na osnovu tačke 1.1 stava 1, člana 8. (Istek mandata sudije) Zakona, predsednica Arta Rama-Hajrizi završila mandat predsednice i sudije Ustavnog suda.
15. Dana 28. juna 2021. godine, predsednica Suda, Gresa Caka-Nimani, je donela odluku K.SH.KI30/21 i zamenila prethodnu predsednicu Artu Rama-Harizi u njenoj ulozi predsedavajuće u Veću za razmatranje sudijom Nexhmi Rexhepi.
16. Dana 28. jula 2021. godine, Veće za razmatranje je razmotrilo izveštaj sudije izvestioca i jednoglasno preporučilo Sudu neprihvatljivost zahteva.

Pregled činjenica

17. Dana 22. oktobra 2014. godine, podnositeljka zahteva je podnela tužbu Osnovnom sudu protiv Vlade Republike Srbije. U tužbi, podnositeljka zahteva je tražila da joj Vlada Republike Srbije na ime materijalne i nematerijalne štete plati novčani iznos od 90100 (devedeset hiljada sto) evra, nastale tokom perioda 1998/1999.
18. Dana 29. februara 2016. godine, Osnovni sud se, rešenjem [C. br. 343/2014], oglasio nenadležnim sa mesne tačke gledišta da odluči o sporu podnositeljke zahteva i na osnovu toga je odbacio tužbu, kao nedozvoljenu.
19. Neodređenog datuma, podnositeljka zahteva je uložila žalbu na rešenje Osnovnog suda pred Apelacionim sudom, zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka, predlažući da Apelacioni sud usvoji njenu žalbu i vrati predmet na preispitivanje i presuđivanje.

20. Dana 16. decembra 2019. godine, Apelacioni sud je, rešenjem [Ac. br. 4720/16], odbio, kao neosnovanu, žalbu podnositeljke zahteva i potvrdio rešenje [C. br. 343/2014] od 29. februara 2016. godine Osnovnog suda.
21. Dana 31. januara 2020. godine, podnositeljka zahteva e podnela reviziju Vrhovnom sudu na rešenje Osnovnog suda i Apelacionog suda, zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka, uz predlog da se osporena rešenja ukinu i stvar vrati Osnovnom sudu na preispitivanje i presuđivanje.
22. Dana 24. juna 2020. godine, Vrhovni sud je, rešenjem [Rev. br. 185/2020], odbio, kao neosnovanu, reviziju podnositeljke zahteva. Vrhovni sud je, između ostalog, istakao:

„[...] Prema tome, iz gore navedenih razloga, ne stoje izjave revizije da u ovom slučaju nalaze primenu odredbe iz člana 28 ZPP-a, na koju se tužilja poziva, i sa kojom se određuje nadležnost naših sudova u sporovima sa međunarodnim (stranim) elementima. Ova zakonska odredba ne može se primeniti u ovom slučaju, zato što, ovde se ne radi ni o fizičkom licu, niti sa stranim pravnim licima, već za stranom državom, sa kojom do ovog trenutka država Kosovo, na čijoj je teritoriji naneta šteta, nije sklopio nijedan međunarodni sporazum (bilateralni, itd.) za nadležnost lokalnih sudova sa ove vrste sporova.

Takođe, u ovom slučaju ne stoji ni navodi revizije tužilje da se u ovom slučaju radi o teritorijalnoj nadležnosti izabranoj prema članu 47 i članu 51 ZPP-a, jer prema oceni ovog suda, za oba sudova, pravično su ocenili da na osnovu odredbe člana 39.1 i 2 ZPP-a, da bi se odlučilo u ovom sporu protiv Republike Srbije, je opšte mesne nadležnosti sud na čijoj se teritoriji nalazi Sedište Vlade Srbije”.

Zahtev za povraćaj u pređašnje stanje

23. Podnositeljka zahteva prvo traži povraćaj u pređašnje stanje roka za podnošenje zahteva Sudu, kao što je propisano članom 50. (Povraćaj u pređašnje stanje) Zakona.
24. Podnositeljka zahteva, nepodnošenje svoje ustavne žalbe u roku, obrazlaže, naglašavajući da “zbog posledica od pandemije nisam mogla da podnesem gore navedeni zahtev unutar vremenskog roka, zbog činjenice, jer predsednik udruženja „Ngritja e zerit“ Jahir Bejta za nekoliko meseci, od dana 16.12.2020 godine, nije bio na njegovom radnom mestu, čak se isti još uvek oporavlja, međutim on je došao u kancelariju udruženja kako bi meni popunio potrebnu dokumentaciju da bi se podneo zahtev Ustavnom Sudu”.

Navodi podnosioca

25. Podnositeljka zahteva navodi da su joj odlukama Vrhovnog suda povređena prava zagarantovana članovima 21. [Opšta načela], 22. [Direktna primena međunarodnih sporazuma i instrumenata], 53. [Tumačenje odredbi ljudskih

prava] i 54. [Sudska zaštita prava] Ustava, članom 6. (Pravo na pravično suđenje) EKLJP-a i članom 15. UDLJP-a.

26. Podnositeljka zahteva ima tri kategorije glavnih navoda: (i) primena načela *“per loci” [ratione loci]*, koji prema podnositeljki zahteva znači da su redovni sudovi nadležni za razmatranje tužbi na osnovu mesta u kome je nastala šteta; (ii) obaveza redovnih sudova da primenjuju međunarodne standarde ljudskih prava, (iii) njihovo pravo na sudsku zaštitu prava i pravo na pristup pravdi.
27. Podnositeljka zahteva se prvo poziva na pitanje mesne nadležnosti (odnosno načelo *“per loci”*) i navodi da su redovni sudovi *“pogrešno primenili važeći zakon koji se odnosi na teritorijalnu nadležnost Osnovnog Suda [...], jer je teritorijalno nadležni sud za suđenje pravnih pitanja uvek sud na čijoj je teritoriji zločin počinjen, moralna, odnosno materijalna šteta! Ova definicija i validni pravni stav se takođe poklapa i sa interesom oštećene strane, ekonomskim principom u sudskim i upravnim postupcima, kao i u skladu sa međunarodnim principom - per loci, viđenje principa na osnovu mesta gde je zločin počinjen”*.
28. Podnositeljka zahteva se dalje poziva na nekoliko primera iz međunarodne prakse gde je, prema njoj, žrtvama Drugog svetskog rata dozvoljeno *“da podnesu individualne optužnice pred lokalnim sudovima za štetu koju je prouzrokovala Nemačka”*. U tom smislu, ona ističe da u slučajevima Grčke i Italije, pojedincima je data mogućnost da traže naknadu za *„štete prouzrokovane od Nemačke tokom Drugog svetskog rata u skladu sa međunarodnim principom „per loci”*.
29. Podnositeljka zahteva, pozivajući se na član 21, stav 1 Ustava, navodi da redovni sudovi *“nisu primenili napredne međunarodne standarde za ljudska prava. Jedan od standarda je omogućavanje oštećenoj strani da pokrene predmet nadoknade moralne i materijalne štete prouzrokovane kao rezultat direktnog delovanja od strane srpske vlasti [...]”*.
30. Podnositeljka zahteva, pozivajući se na član 22. Ustava, navodi da sve dok *“ljudska prava zagarantovana Konvencijama, Međunarodnim sporazumima i instrumentima imaju prioritet u slučaju sukoba nad zakonima i drugim odredbama javnih organa”*, shodno tome, *“podnošenje tužbi pred lokalnim sudovima takođe se zasniva na članu 6. EKLJP-a i tački 15. UDLJP-a [...]”*.
31. Podnositeljka zahteva takođe navodi da je *“obaveza primene Ženevske konvencije iz 1994. godine takođe predviđena i Međunarodnim humanitarnim pravom Kosova”*. Prema podnositeljki zahteva, redovni sudovi su povredili ustavne odredbe, zato što nisu primenili odredbe međunarodnih konvencija, kao kategoriju unutrašnjeg pravnog poretka.
32. Podnositeljka zahteva, pozivajući se na član 53. Ustava, ističe da *“u ovom slučaju, iako Kosovo nije član Saveta Evrope i shodno tome, nije strana potpisnica Konvencije, ni na koji način ne predstavlja prepreku u primeni normi Konvencije”*.

33. Podnositeljka zahteva, što se tiče člana 54. Ustava, takođe navodi da *“joj je uskraćeno pravo na sudsku zaštitu prava, pravo na pristup lokalnoj pravdi, kao i institucionalnim garancijama o zaštitu ljudskih prava”*.
34. Na kraju, podnositeljka zahteva traži od Suda da ukine odluke redovnih sudova.

Prihvatljivost zahteva

35. Sud prvo razmatra da li je zahtev ispunio uslove prihvatljivosti koji su utvrđeni Ustavom, propisani Zakonom i dalje predviđeni Poslovníkom.
36. Vraćajući se na okolnosti ovog slučaja, Sud se poziva na stavove 1 i 7, člana 113. [Jurisdikcija i ovlašćene strane] Ustava, koji propisuju:

„1. Ustavni sud odlučuje samo u slučajevima koje su ovlašćene strane podnele sudu na zakonit način.

[...]

7. Pojedinci mogu da pokrenu postupak ako su njihova prava i slobode koje im garantuje ovaj Ustav prekršena od strane javnih organa, ali samo kada su iscrpeli sva ostala pravna sredstva, regulisanim zakonom”.

37. Sud se takođe dalje poziva na uslove prihvatljivosti, kao što su propisani u Zakonu. U tom smislu, Sud se prvo poziva na članove 47. (Individualni zahtevi), 48. (Tačnost podneska) i 49. (Rokovi) Zakona, koji propisuju:

Član 47 (Individualni zahtevi)

“1. Svaka osoba ima pravo da od Ustavnog suda zatraži pravnu zaštitu ukoliko smatra da njena Ustavom zagantovana prava i slobode krši neki javni organ.

2. Osoba može da podnese pomenuti podnesak samo nakon što su iscrpljena sva ostala zakonom određena pravna sredstva”.

Član 48. (Tačnost podneska)

“Podnosilac podneska je dužan da jasno naglasi to koja prava i slobode sumu povređena i koji je konkretan akt javnog organa koji podnosilac želi da ospori”.

Član 49. (Rokovi)

„Podnesak se podnosi u roku od 4 meseci. Rok počinje od dana kada je podnosilac primio sudsku odluku [...]”.

38. Što se tiče ovih uslova, Sud ističe da je podnositeljka zahteva ovlašćena strana, koja osporava akt javnog organa, odnosno rešenje [Rev. br. 185/2020] od 24. juna 2020. godine Vrhovnog suda, nakon što je iscrpela sva pravna sredstva propisana zakonom. Podnositeljka zahteva je takođe naglasila osnovna prava i slobode za koje navodi da su joj povređena, u skladu sa uslovima člana 48. Zakona. Međutim, Sud takođe treba da oceni da je zahtev podnet Sudu u roku od 4 (četiri) meseca, kao što je propisano u članu 49. Zakona.
39. S tim u vezi, Sud ističe da pored uslova od 4 (četiri) meseca propisanog u članu 49. Zakona o podnošenju zahteva pred Sudom, prema postupku utvrđenim u stavu 7, člana 113. Ustava, odnosno individualnim zahtevima, tu je i tačka (c) stava (1) pravila 39 (Kriterijum o prihvatljivosti) Poslovnika, koja propisuje sledeće:

Pravilo 39
(Kriterijum o prihvatljivosti)

“(1) Sud može smatrati zahtev prihvatljivim:

[...]

c) ako je zahtev podnet u roku od četiri meseca od dana kada je odluka o poslednjem delotvornom pravnom sredstvu dostavljena podnosiocu zahteva, i

[...]“.

40. U okolnostima ovog slučaja, Sud podseća da podnositeljka zahteva osporava rešenje [Rev. br. 185/2020] od 24. juna 2020. godine Vrhovnog suda. Priznanica koju je Osnovni sud dostavio Sudu potvrđuje da je podnositeljka zahteva osporeno rešenje primila 3. avgusta 2020. godine. Podnositeljka zahteva je podnela zahtev Sudu 9. februara 2021. godine. Shodno tome, nije sporno da je zahtev podnositeljke podnet nakon zakonskog roka od 4 (četiri) meseca koji je propisan Zakonom i Poslovníkom.
41. Međutim, Sud podseća da podnositeljka zahteva traži od Suda povraćaj u pređašnje stanje u vezi sa rokom za podnošenje zahteva Sudu, kao što je propisano u članu 50. Zakona.
42. U tom smislu, Sud podseća da podnositeljka zahteva obrazlaže da zahtev nije podnela Sudu u roku koji je propisan u članu 49. Zakona *“zbog posledica od pandemije nisam mogla da podnesem gore navedeni zahtev unutar vremenskog roka, zbog činjenice, jer predsednik udruženja „Ngritja e zerit“ Jahir Bejta za nekoliko meseci, od dana 16.12.2020 godine, nije bio na njegovom radnom mestu, čak se isti još uvek oporavlja, međutim on je došao u kancelariju udruženja kako bi meni popunio potrebnu dokumentaciju da bi se podneo zahtev Ustavnom Sudu”.*
43. U smislu zahteva podnositeljke za povraćaj roka u pređašnje stanje, Sud prvo podseća na sadržaj člana 50. (Povraćaj u pređašnje stanje) Zakona, koji propisuje sledeće:

“Ukoliko podnosilac nije bio u mogućnosti da podnese podnesak u predviđenom roku bez svoje krivice, Ustavni sud je dužan da, na osnovu

podneska podnosioca, isti vrati u pređašnje stanje. Podnosilac je dužan da podnese podnesak o povraćaju u pređašnje stanje u roku od petnaest (15) dana, od dana kada je prestao razlog propuštanja i ujedno je dužan da obrazloži svoj zahtev. Povraćaj u pređašnje stanje nije dozvoljen ukoliko je prošla godina ili više od dana proteka roka određenog ovim zakonom”.

44. Na osnovu sadržaja člana 50. Zakona, da bi se usvojio zahtev za povraćaj u pređašnje stanje, treba da se ispune sledeći uslovi: (i) podnositeljka zahteva mora dokazati da bez svoje krivice nije bila u mogućnosti da podnese zahtev u predviđenom roku, odnosno u roku od 4 (četiri) meseca koji je propisan u članu 49. Zakona; (ii) podnositeljka zahteva mora da podnese zahtev o povraćaju u pređašnje stanje u roku od 15 (petnaest) dana od dana uklanjanja prepreke; (iii) podnositeljka zahteva mora da obrazloži svoj zahtev; i (iv) nije prošla godina ili više od dana proteka roka propisanog Zakonom za podnošenje zahteva Sudu. Ovi uslovi su kumulativni.
45. U okolnostima ovog slučaja i kao što je gore objašnjeno, Sud primećuje da je na osnovu priznanice koju je Osnovni sud dostavio Sudu, podnositeljka zahteva primila osporeno rešenje Vrhovnog suda 3. avgusta 2020. godine. Na osnovu člana 49. Zakona, zahtev Sudu je morao biti podnet do 3. decembra 2020. godine. Isti je podnet Sudu 9. februara 2021. godine. U tom smislu, Sud primećuje da nije prošla godina ili više od dana proteka roka koji je propisan Zakonom za podnošenje zahteva Sudu, te je shodno tome, ispunjen jedan od uslova iz člana 50. Zakona. Međutim, Sud takođe mora da oceni da li su ispunjena ostala tri uslova propisana u članu 50. Zakona, odnosno da li je podnositeljka zahteva (i) dokazala da bez svoje krivice nije bila u mogućnosti da podnese zahtev u roku koji je propisan u članu 49. Zakona; (ii) obrazložila svoj zahtev; i (iii) podnela zahtev za povraćaj u pređašnje stanje u roku od 15 (petnaest) dana od uklanjanja prepreke.
46. U tom smislu, Sud još jednom podseća da je podnositeljka zahteva osporeno rešenje primila 3. avgusta 2020. godine. Medicinski izveštaj koji je uključen u spisima predmeta i koji ukazuje na hospitalizaciju zastupnika podnositeljke zahteva, ima datum hospitalizacije 16. novembar 2020. godine i datum otpuštanja iz bolnice 2. decembar 2020. godine. U zahtevu podnositeljke zahteva za povraćaj u pređašnje stanje roka ne postoji nijedno jedino obrazloženje u vezi sa nemogućnošću podnošenja relevantnog zahteva Sudu od trenutka prijema rešenja, odnosno 3. avgusta 2020. godine, do momenta kada je njen zastupnik dijagnostikovao sa Covid-19, odnosno 16. novembra 2020. godine, shodno tome u periodu od tri meseca. Pored toga, zahtev Sudu je u ime podnositeljke zahteva, odnosno Sylhane Sahiti, podneo njen zastupnik Jahir Bejta. U zahtevu podnositeljke za povraćaj u pređašnje stanje roka ne postoji nijedno jedino obrazloženje u vezi sa nemogućnošću podnošenja zahteva Sudu od strane same podnositeljke zahteva.
47. Sud ponavlja da je Sud dužan da odobri ili ne povraćaj u pređašnje stanje roka na osnovu svoje ocene u svakom slučaju posebno, ako su ispunjeni uslovi propisani u članu 50. Zakona, a koji su kumulativni. U okolnostima ovog slučaja, na osnovu spisa predmeta, Sud ocenjuje da (i) podnositeljka zahteva nije dokazala da bez svoje krivice nije bila u mogućnosti da podnese zahtev u propisanom roku, odnosno u roku od 4 (četiri) meseca koji je propisan u članu

49. Zakona, jer sve dok nije sporno da je zastupnik podnositeljke zahteva bio bolestan od Covid-19 od novembra 2020. godine, u njenom zahtevu nema obrazloženja za nemogućnost podnošenja zahteva Sud tokom avgusta, septembra i oktobra 2020. godine, štaviše, nema obrazloženja za nemogućnost podnošenja zahteva Sudu od strane same podnositeljke zahteva; (ii) u istom smislu, podnositeljka zahteva nije dokazala da je prepreka uklonjena 2. decembra 2020. godine, što je datum kada je njen zastupnik otpušten iz bolnice, i od tog datuma bi počeo da teče rok od 15 (petnaest) dana za podnošenje zahteva Sudu; i (iii) iz istih razloga, predmetni zahtev nije obrazložen.
48. Shodno tome, Sud primećuje da je u okolnostima ovog slučaja ispunjen samo jedan od uslova propisanih u članu 50. Zakona, a to je rok od godinu dana u kojem se Sudu može podneti zahtev kojim se traži povraćaj u predašnje stanje, i shodno tome, Sud mora utvrditi da, u okolnostima ovog slučaja, nisu ispunjeni uslovi propisani u članu 50. Zakona o povraćaju u predašnje stanje, i utvrditi da je zahtev podnet van roka propisanog u članu 49. Zakona.
49. Sud podseća da je svrha zakonskog roka od 4 (četiri) meseca, shodno članu 49. Zakona i prema pravilu 39 (1) (c) Poslovnika, promovisanje pravne sigurnost, osiguravajući da se predmeti koji uključuju ustavna pitanja razmatraju u razumnom roku i da prethodne odluke nisu stalno otvorene za osporavanje (vidi, između ostalog, slučaj ESLJP-a *Sabri Gunes protiv Turske*, presuda od 29. juna 2012. godine, stav 39 i tamo korišćene reference, i vidi takođe, između ostalog, slučajeve Suda KI107/20, sa podnosiocem zahteva: *Ismail Guri*, rešenje o neprihvatljivosti od 3. decembra 2020. godine, stav 41; KI140/13, sa podnosiocem zahteva: *Ramadan Cakiqi*, rešenje o neprihvatljivosti od 17. marta 2014. godine, stav 24, i KI120/17, sa podnosiocem zahteva: *Hafiz Rizahu*, rešenje o neprihvatljivosti od 7. decembra 2017. godine, stav 39; KI163/20, sa podnosiocem zahteva: "*Inter-Eminex*", rešenje o neprihvatljivosti od 5. marta 2021. godine, stav 53).
50. Kao rezime, na osnovu gore razrađenih razloga, Sud utvrđuje da (i) zahtev ne ispunjava uslove propisane u članu 50. Zakona za povraćaj u predašnje stanje; i shodno tome, (ii) zahtev je podnet van zakonskog roka propisan u članu 49. Zakona i pravilu 39 (1) (c) Poslovnika i samim tim, Sud ne može da razmatra meritum slučaja, odnosno da li su osporenim rešenjem povređena ustavna prava podnositeljki zahteva.

IZ TIH RAZLOGA

Ustavni sud, u skladu sa članom 113.1 i 113.7 Ustava, članovima 20, 49 i 50. Zakona i na osnovu pravila 39 (1) (c) i 59 (2) Poslovnika, dana 28.jula 2021.godine, jednoglasno:

ODLUČUJE

- I. DA ODBIJE zahtev podnositeljke za povraćaj u pređašnje stanje u vezi sa rokom za podnošenje zahteva Ustavnom sudu;
- II. DA PROGLASI zahtev neprihvatljivim;
- III. DA DOSTAVI ovo rešenje stranama;
- IV. DA OBJAVI ovo rešenje u Službenom listu, u skladu sa članom 20.4 Zakona;
- V. Ovo rešenje stupa na snagu odmah.

Sudija izvestilac

Remzie Istrefi-Peci

Predsednica Ustavnog suda

Gresa Caka-Nimani